

ब्रा.
दि.
११

अथ एतन्नाम किमस्ति तत्र हे चेत्तस्य मांश्चिदाश्चिदनेह
वनेत्यतन्तन्मयीभाव इत्यर्थः ब्रह्म सिद्धिर्हि चेतीति
श्रुतेः ॥ पादात्मापौ च हारिणा वासिदेव इत्येता
ध्यातृभ्रमापहं ब्राह्मीविद्यायादिषां कृतम् ॥
इति ब्राह्मीविद्यायादिषां समाप्तम् ॥ ॥ ॥ ॥

जं ननु शर्वा नुष्ठिते स्य राय न नृपनिष्ठा म कर्म शो धितान्नः करणा पिगत शम ह
 मादिसाधन चतुष्टयो त्यत्र ब्रह्म जिज्ञासा वता पुरुष धो रेयाणां किमु दिशत्याचार्य
 इत्येतो निर्विघ्न सिद्धि निव्यत्यर्थं मंगल पूर्विका मधिकारि पुरुषाय ब्राह्मी विद्या माह
 ओं ओं ओमिति विष्णोर्नर्गत सर्वजीवोच्चारणमात्रकार्या उक्तल मंगल विधाता मा
 धमिकोमिति शब्दः ओङ्कारश्चाद्यशब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणा पुरा गाओ भित्वा विनि
 र्यातौ तेनोभो मंगला वहा विति श्रुतेः मङ्गलायतनं महर्षिनि स्मृतेष्व ननु कस्त
 दिधातेति चेन्न ब्राह्म विष्णोर्न संप्राप्त पादत्रयात्मका कारोकार मकारमात्रात्रयम
 यस्य कल विस्वस्वरूपो द्वितीयोमिति शब्द ईश्वर शब्दवाची ओमित्येतदक्षरमि
 सर्वमिति श्रुतेः तज्ज्ञानेन विषोपासनाच्चित्रमुदिहेतु निर्दिष्टा मूल सेकशात्
 कनवत्तरोरिति भावः ननु तद्वत्त्वमस्य स्वाभाविकं नैमिषिकं वा नायं जीवन्
 नाम निर्मोक्ष प्रसंगाद्वितीयं तमुक्ति कारजतवदिति सूचनया वदति मात्रात
 चित्याव्यक्तैकात्म्यप्रत्ययसारनित्यमुदुवउमुक्त्वा भावस्वरूपा योमिति शब्द
 योलीर्णानि कल ब्रह्मवाचक उपोद्घातत्वेन प्रदर्शित इति तथाच श्रुतिः अम
 त्वर्थो व्यवहार्यः प्रपंचोपशमः शिवोद्वैत एव सोङ्कारश्चात्मेव संविशत्यात्मा

७
 आनन्दप्रभः

ॐ श्रीगणेशाय नमः ब्राह्मीविद्यापाठकानां सतत्त्वावि
 याधुं संदिष्यते नाखिलानाम् ब्रह्मोद्देतं दर्शयन्ती प्रकृ
 र्यां ह्रस्व्यावाचिन्मयं श्रुताममूर्तिम् ननु गुणातीतस्य चि
 त्तमयस्यात्मनः सखडः खदिभोक्तुमयत्वं जीवत्वं कथमुच्य
 ते ॥ ॐ ॐ ॐ त्रिगुणा पुरुष ॥ मायाकार्यसत्तादिगुणा
 त्मकप्रत्ययस्याहमस्मीत्यभिमानं स्वाधीनीकृत्य शायिन्
 प्रत्यये क्रीडति यच्च जीव इति श्रुतेः कारणगुणाकार्यगु
 णमुपलक्ष्यते तयो रन्योन्यव्यतिरेकाभावात् तथोक्तं म
 त्रिकायां चटस्तनौ पटः सर्पौ गुलीयकमिति गुणात्रयं स
 खडः खदि तत्र चेतनप्रतिबिम्बमन्तरेण सत्तां न लभते

तस्मात्सखडः एवादिमयो जीव उच्यते इति तथा श्रुतिः स्वप्ने
सजीवः सखडः एव भोक्तेति किंतु गुणकार्ययत्रायं जीवसं
सक्तिमापद्यते तद्वावमाह ॥ क्षेत्रचर ॥ क्षेत्रे पंचीकृता
पंचीकृतमहाभूतांशसम्भूतदेहादिप्रकृत्यंत संचाते श
रीरे कृषीवलवक्त्रे दारे चरति सन्नादायकक्षेत्रज्ञरूपेण
प्रवर्तते अस्मात्किं कर्मफलभोगमिति वा तस्य सस्वोऽथ न
सपवमाया परिमोहितात्मा शरीरमास्थाय करोति सर्वमि
ति श्रुतेः १ केनोपायेन तदुपाधिर्निवर्तते यथा संततं
प्राप्नुयात् तथाह ॥ मोहं भिन्दि ॥ मोहयति सद्रूपमाह
त्यान्यथा ग्राहयति स्थाणवाद्यासृजचौरादिवितेपहेतव

ब्रा.
टी.
२

नोन्याध्यासश्चपोमोहस्तयथाश्रुततत्तावरणदेहादिवित्तेष
हेतुनानामेदरूपमविद्यावरणमिन्दितत्वमस्यादिमहावा
क्यजन्येकबोधेनविदारय सर्वत्राल्बिदं ब्रह्मनेह नानास्ति
किंचनेतिश्रुतेः ३ ननुकार्यानिवृत्त्याकारणानिवृत्तिर्भव
तिनसाक्षात्कारणस्यसूक्ष्मत्वात्तच्छेदेयीजाभाववदितिद
र्शयति ॥ रजस्तमसीमिन्दु ॥ निविलब्धत्वननिमित्त
विषयामिलाषश्चपरजस्तत्तावरणरूपतमसीशुद्धसत्त्वप्र
तिभेदबोधेनहरीकुरुतदननरंस्वात्मतत्तायिगतिर्भवे
दितिभावः श्रुतिः साक्षादेवंसर्वपाशयहानिःतीणोःक्ले
शैर्जन्ममृत्युप्रहाणिरिति ४ ततोनायासत्वेनकार्यकार

एनाशोभवेदितिनिगदति ॥ प्राकृतयाशजालेसावरणीय
 रिह ॥ मोहकल्पितदेहाद्यभिमानधर्मिजीवत्प्रतिपादक
 रज्ज्वन्धनवह्न्यनकारिरागद्वेषादिकंसकलानर्थहेतुस
 चिदावराणीभूतबीजनिद्रासहितंसकलनिगमाशीरोभूत
 महावाक्जन्मन्यतत्पदार्थैकबोधेनसर्वात्मनानिक्कनय
 तद्वत्साहामितिज्ञातासर्वबन्धैःप्रमुच्यतइतिश्रुतेः ५ ननु
 सर्वोक्तमेतत्सर्वनिर्मलान्नःकरास्यकर्तव्यंतद्वेदित्याह
 ॥ सत्तंशृणा ॥ रागद्वेषादिसर्वदोषनिक्कननंभगव
 द्भक्त्यादिद्रष्टुंशुद्धसत्तंरजस्तमसोच्छेदनप्रयत्नेनादत्त
 अज्ञाभाक्क्रियायोगादवेहीतिश्रुतेः भगवद्गीतायामप्यु

कथं

के रजस्तमश्चामिभूयसत्वेभवतिभारतेति ६ किंतुदेयजा
 तमात्मनःसाभाविकंनैमित्रिकंवाताद्यंवक्त्रेऽपिदहनशक्तेरु
 परमोपपन्नेरजौसर्ववह्निर्नोयंस्यादितिसूचयति ॥ पुरुषो
 त्तमोसि ॥ सर्वमायाकल्पितद्वारात्तरोपाधिद्वयातीतस्तमा
 सीरिदानोमपिपूर्वोक्तप्रदसत्प्रहणोऽनसर्वोपाधिनिर्मुक्तोभू
 त्पुरुषोत्तमोभवति यथाचिरात्सर्वपापेभ्योऽपराधपरं
 पुरुषंयातिविद्वानितिश्रुतेः ७ सर्वानर्थमूलहेतोपाध्य
 भावात्पुरुषोत्तमत्वेसाधयति ॥ सोमसूर्यान्तप्रवर ॥
 प्रमेयप्रमातृप्रमाणरूपाश्चन्द्रादयस्तेभ्योयत्सव्यंप्रभवाच्छ्वे
 दंप्रकाशानन्दरूपंयस्यतस्यसम्बोधनं यदायस्यप्रकाशं

शपतनात्सोमादयोनिविलंजगत्प्रकाशयन्ति तस्मात्सर्व
 प्रकाशश्चेष्टयेन सूर्यरूपतितेजसेऽइति तमेव भान्तमत्र
 भातिसर्वमिति श्रुतेः ८ कुतस्तदित्यत आह ॥ परमथाम
 न् ॥ सजातीयविजातीयसगतभेदशून्यायाविलक्ष्मीः
 तस्याः परमाणं ब्रह्मविदां जीवन्मुक्तानामपि वा विश्रान्ति
 सत्त्वपञ्चात्मा मुनिर्गच्छति भूतयोनिं समस्तसाक्षिं तमसः
 पुरस्तादिति श्रुतेः ९ तर्हि न तस्य कार्यकरणं च विद्यत इ
 ति जगत्कार्याभावत्वं सूचितं कथं कुतश्चास्य जगतो ज
 न्मादयः संतीत्याशंक्यमायया तां कार्यानुमानेन कलय
 ति ॥ ब्रह्मविस्ममहे श्वरसत्त्व ॥ मायाकल्पितरजः

सत्त्वतमोऽर्तित्रयशादक परास्यशक्तिर्विविधेवश्रूयतेसा
 भाविकीज्ञानबलक्रियाचेतिश्रुतेः १० तेषांकार्याणाम् ॥
 सृष्टिस्थितिसंहारकारक ॥ तत्रद्वयग्रहणजगज्जन्मादि
 विधायक श्रुतिः पुरत्रयेक्रीडतियस्रजीवस्ततस्तज्जातंसक
 लंविचित्रमिति अस्यजगतोनामत्रपात्मकस्यकारणशक्तेः
 कार्यतयाभिव्याक्तिःसृष्टिःकार्यस्यकारणसत्तयाविचित्ररू
 पावधारणस्थितिःकारणमात्रपरिशेषात्माकार्यतिरोभावः
 संहारइति ११ तस्योपासनातत्त्वज्ञप्राप्तयेकत्रोपासका
 नांभवेदितितद्देशमाह ॥ भूमध्यानितयतेजोसि ॥ उडा
 पिङ्गलोत्तरप्रकाशश्चसूक्ष्मनाड्योस्थिताज्ञाचक्रांतर्गतस

कलकरणादिचेतन्यनिर्वाहकोयोगीन्द्रगम्याश्चिद्विदुत्तप
 स्तमसि श्रुतिः इडापिंगलयोर्मध्येसुषुम्णाख्येपरेपदे
 प्रतिष्ठितंमहादेवंतारकाकारसन्निभमिति १२ ननुना
 साभ्यन्तरचारिसमीकृतशरणापानाधिगतभूमध्यधार
 णासंज्ञातचिद्विदुत्तत्त्वस्यात्मनोपिष्ठानंकिंयस्यज्ञानेनत
 देदनंभवेद्यथाश्रुत्यक्तैकेनस्वप्निडेनविज्ञातेनसर्वस्व
 यंविज्ञातंभवतीत्येतदाह ॥ धामासि ॥ सकलप्रकाश
 करसूर्यचन्द्रादिप्रकाशानामपिष्ठानतयानिर्गमप्रवे
 शस्थानंत्वमासियेनसूर्यरूपतितेजसेऽइतिश्रुतेःज्योति
 षामापितज्योतिरितिस्मृतेश्च १३ कथंतत्रसर्वमातीति

चेत्तत्राह ॥ महात्मनः ॥ महदेवैश्वर्यवतां ब्रह्मरुदादीनां य
 दीयैश्वर्यविशुद्धमिर्निजनिजाधिकारे सामर्थ्यवतां जगति श
 र्णब्रह्मप्राप्तत्वेन प्रज्यतमानां वान्तार्यामित्यत्र यं सर्वे वेदान
 विद्वर्यस्य सर्वे वेदाः शरीरं सोऽन्तर्याम्यमृत इति श्रुतेः अथ
 क्षान्तिविलमहाभूतादिप्रपंचादिष्टानस्वत्रपवा महतो म
 हीयानिति श्रुतेः महानहंविषमिदंविचित्रमिति श्रुतेः
 सर्वभूतान्तरात्मेति श्रुतेः १४ कोसौ यत्र योगिनो धारणा
 मुपनिबध्नेति तदाह ॥ ओं ॥ जाग्रदाद्यवस्थात्रयात्मका
 कारोकारमकारमात्रात्रयशब्दब्रह्मस्वरूपः प्रणवः सोऽय
 मात्मा चतुष्पाज्ञागरितस्यानो बहिः प्रज्ञः सप्तांगपको नवि

दशमः ॥ वेदं यति श्रुतेः ॥

समथानवः

शान्तिमुखाः स्मृतभुवेचानरः प्रथमः पादः समस्थानोक्तः प्र
 तः समांगपकोनविंशतिमुखाः प्रविविक्तभुक्तेजसोद्विती
 यः पादः यत्र सप्तोनकंचन कामं कामयतेनकंचनसप्रं
 पश्यति तत्सप्तमं सप्तमस्थानपकीभूतः प्रज्ञानजनपवसा
 नन्दमयोऽनन्दभुक्तेतोमुखाः प्राज्ञरूपतीयः पादः शिवम
 हेतंचतुर्थं मन्यंतं शतिमांशूकाश्रितैः १५ ॥ तत् ॥ परोक्ष
 वायित्वादींश्चरस्वत्रय १६ ॥ सत् ॥ अन्योन्यव्यभिचार
 दशात्रयावाशिष्टनिविलक्ष्यवर्गसत्ताप्रदात्तादवा
 ध्यस्वत्रयः ज्ञानान्तरेण विषयासत्त्वप्रतीतिर्वाधाश्रुतिका
 दावारोपितस्य रज्ज्वादेर्विवेकज्ञानेन बाध्यत्वं न तथा वा

अतमस्याकल्पितत्वाद्दृष्टान्तरप्राप्त्यभावाच्च यत्किञ्चिदवाशि
 व्यतशतिश्रुतेः वाचारम्भाणविकारोनामथेयं मृत्तिके वसत्य
 मिति श्रुतेः १७ ननु मनोवाचविषयानिष्पन्नं च ब्रह्मकथ
 मुपदिशंति सान्छिष्याचार्या अप्यारोपायवादाभ्यां प्रत्यग
 मित्रब्रह्मसाधनाय श्रुतिदेवीनिगदितश्रोतुवुद्धारोहण
 तमतदस्य सत्रपलक्षणोक्तानिह प्रपंचयति ॥ हे सः श्रुति
 षट्सरन्तरितसंज्ञेतावेदिषदतिथिर्दुरोणासत् नृषद्वयस
 दृतसंज्ञो मसदज्ञागोजाश्रतजाश्रदिजाश्रतम् ॥ सर्व
 भूतानामवस्थात्रयेत्तर्यामिसत्रपेण हंति संचरति सत्सत्र
 पपरामर्शभाजं निविलजगन्मोहमूलामविद्यां निराकरो

तीतिवाचित्स्वर्यः तृतीयं विप्रसंततामिति श्रुतेः तत्रतिशोकमा
 त्मविदिति श्रुतिद्वयम् १८ ननु येन यथा नुभूतं यदस्तु तस्मा
 तदस्तु तत्तद्विषयावागम्यं प्रतीदं वस्तीदृशमित्येवं रूपातिर्या
 नि अत्र भवस्तद्विविधोदृष्टप्रत्ययरूपः श्रुतिप्रत्ययरूपः
 तयथा नुभूतादित्यस्य रूपस्य तस्मात्पुरुषादित्यस्य रूपं जिज्ञा
 समुन्यं पुरुषं प्रतीदं क्लृप्त्वरूपो यस्य सूर्य इति वदति स च तथानु
 भवति कथमविषयमात्मतत्त्वमनुभवति पुरुषः वैराग्यादि
 साधनैः शोधिते चिद्वर्णो ह्यतिव्याप्त्या साक्षात् साक्षितमात्मत
 त्वमनुभवस्तस्यैवान्यबोधने सामर्थ्यामिति सूचनया प्रकट
 यति ॥ सुचिषत् ॥ शमदमादिसाधनचतुष्टयशोधिता

नः करणानां पुरुषवीराणां हृदयाकाशे सीदति प्रत्यगभिन्न
 ब्रह्म तया वर्तत इति यमेवैष ब्रह्म ते ते न लभ्यत स्येष आत्मा
 ब्रह्म ते तत्तुं सामिति श्रुतेः पृथसायको यं परमात्मानं कीर्तन
 श्रवणादिभिः प्रार्थयते तेनायमात्मा लभ्यः तस्यैव आत्मा स
 चिदानन्दाम्बिको मूर्तिप्रकाशयतीत्यर्थ इति श्रुतेरर्थः १५
 ननु तर्हि तेषामेवान्नः करणोऽस्थितमात्मतत्तं नान्येषामिति चे
 त्सर्वभूतान्नरात्मेत्यादि श्रुतिब्रह्मनां वैफल्यमायातं न सामा
 न्यविशेषभावेनादिविधमात्मनोभासनमिति तत्र विशेषमुक्तं
 सामान्येनाह ॥ वसः ॥ वसन्ति सर्वाणि भूतानि भूतानि च
 स्मित्सर्वाणि यिष्टानसदृशः सर्वे भूतेषु न्तर्यामितया वसति

यशतिवा सर्वभूतस्यमात्मानं सर्वभूतानि चात्मनीति श्रुतेः
 २० तर्हि सर्वान्तर्गतस्यात्मनो भासनं सर्वेषां किं नेति चेन्न ग्राह
 ॥ अन्तरिक्षात् ॥ सकलभूतात्मकयरा व्याहताकाश
 पर्यंतं स्वास्मिन् तावकाशतया विद्यमानः सता सद्रूपो यस्य
 सः अन्तरमम्वरान्तधृतेरिति व्याससूत्रं कस्मिन् काशजेतः
 श्रोतश्च गार्ग्यस्मिन् दारे आकाशजेतः श्रोतश्चेति श्रुतेः २१
 तर्हि शून्यत्वं तस्मिन्नापन्नं सर्वेषां फलदात्वादित्याह ॥
 होता ॥ समस्तदेवादीनां भगवड्कृत्वा पणामिति स्मो
 करीत्याविद्धकौमहामृतहविर्दायकस्वरूपः ब्रह्मयज्ञो
 वाप्ययत्पूर्वेषां च यनमिति तदपि ब्रह्मेति भाष्ये यज्ञोवे

विसृतिरिति यज्ञेनैव यज्ञं सन्नोतीति मैत्रेयश्रुतयः २२ स्मृत
 मेवान्नर्यामित्तमात्मनो दर्शयति ॥ वेदिषत् ॥ वेति विषय
 जातमनयेति बुद्धिः सकलब्रह्मोऽंतर्गतजीवब्राह्मणः
 करणयत्तभूमौ परप्रेमास्पदतयानियन्तभावेन प्रवृत्तः यज्ञे
 न यत्तमयजन्त देवा इति श्रुतेः यज्ञो वै यजमान इति च श्रुतेः
 २३ ननु तस्यात्मनो विप्रोपाधिः स्वाभाविको नैमित्तिको वा ना
 योजागराद्यवस्थात्रयस्यान्योन्यविगलनेन तस्मात्तिलो न का
 चित्तिरिति न्याह ॥ अतिथिः ॥ अविद्यमानास्तिथिः भूता
 य वस्थादिभिर्भेदरूपः कालोऽशेषस्य सः कालकलंकश्च न्यस्त्य
 र्यः नित्यो दरो जस्रस्रवो निरंजन इति श्रुतेः २४ किंलक्षणं

पुनस्तद्ब्रह्मकार्यावमानेनदर्शयति ॥ उरोरासत् ॥
 व्याप्तिसमाप्तिरूपे ब्रह्मांडगृहे निवसतो जीवेश्वरयोश्चिन्मा
 त्रतर्यस्वरूपेण वर्तमानः यच्च किंचिजगत्सर्वं दृश्यते अथ
 तेपि वा अन्तर्बहिः अतस्सर्वं व्यापनारायणस्थित इति श्रुतेः
 २५ ननु ब्रह्मादिपिणीकान्तानां शरीराणामन्तरे किंत
 च्छरीरे प्रशस्तं यद्ब्रह्मावलोकयिष्यामस्मीति तदाह ॥
 नृषत् ॥ अविद्याकल्पितजीवोपाधिप्रमत्तत्वादिषु वासा
 न्नरकरणानां चैतन्यदातृत्वेन प्रतिष्ठित इति अयमात्मा स
 र्वानुभूयितीति श्रुतेः पुरुषत्वे चाविरूपरामात्मेति श्रुतेः अथ
 ताभ्योगामनयमात्रब्रुवन्नैतौ लमिति ताभ्योऽस्यमानयत्ता
 यत्

ब्रा.
दि.
२

अब्रवन्नेवेनोलमिति ताभ्यः पुरुषमानयता अब्रुवन्सकृते वने
तिचक्रतेः १६ ननु भावजातानामन्तरे कुत्रापि साक्षादा विर्भा
वो वर्तत आत्मनस्तत्र यद्यदि भूमि मत्सत्तं श्रीमद्दर्जितमेव वा
तत्र देवावगच्छन्तं मम ते जोंश संभवामिति भगवदुक्तं सौकरी
त्मा तदप्याह ॥ वसन्त ॥ जगति श्रज्ज्यते तस्थितेषु सूर्यं च
द्वादिषु प्रकाशादात्वेन प्रवर्तमानः येषु येषु प्रकाशमानं
यद्यदतिशयमेभ्यः सूर्यतेषु तेषु तद्भगवतो महत्त्वमिति भावः
येन सूर्यस्तपति तेजसेऽइति क्रतेः १७ ननु किं तदात्मन
त्वं यद्यदि पश्चित्तुपलब्धव्यं परामर्शेन यदिन्द्रियषट्कर्णा
मुपक्षयाधिष्ठानमित्याह ॥ अतस्तत् ॥ अतेनाह तन्निवि

लशेषभूतेपरमार्थपदेचिन्मूर्त्याविश्रांतइति सत्यंज्ञानमनंत
 ब्रह्मेतिश्रुतेः २८ तर्हितसत्यंवत्सर्वेषांकिंनभातीतिचेदे
 शकालादिभिःशून्यंनशून्यंपरमार्थतइतिस्मोकरीत्यातस्या
 विषयतामाह ॥ ओमसत् ॥ ओमिमायाकल्पितनिवि
 लवेद्यशून्यत्वेननिजानन्दात्मनिपराकाशेप्रतिष्ठितः अत्रायं
 पुरुषःसयंज्योतिरितिश्रुतेः यस्मात्परंतापरमल्लिकिंचिदिति
 श्रुतेः २९ तर्हिशून्यवादिमतेष्टंशून्यत्वंतस्यनात्मनःसाति
 त्वेनमायायानानाकार्यसद्भावादित्याह ॥ अज्ञा ॥ सृष्ट्या
 दावापोजायतेयस्मात्सम्राट्कृत्वाएतद्वेणुतदन्तरेजायत
 यस्यांशः अपपवससर्जादावितिश्रुतेः ३० सयंसर्वमभव

ब्रा.
हि.
९

दत्ततापनीयश्रुतेरर्घ्यदर्शयति ॥ गोजा ॥ गविसर्गेइंदादि
रूपेणअनरितेभानुरूपेणभुविवाग्नौषध्यादिरूपेणप्रकटीभू
तः परास्यशक्तिर्विविधैवश्रयतइतिश्रुतेः ३१ ननुमायाका
र्याणांभावानामंतःप्रविष्टत्वात्तेषांनाशेतस्यापिनाशोनेत्याह
॥ अतजा ॥ अतेसाच्चिदानन्दस्वरूपेयथार्थवस्तुनिजायते
तिष्ठतीति सेमादिप्रतिष्ठितइतिश्रुतेः ३२ अनिर्वाच्यमवा
कमात्मतत्त्वमुत्तमिर्दृश्यदर्शितविचारेणोपलब्धव्यमित्याह
॥ अदिजा ॥ अद्वैतशरीरादिसंघातरूपेपवतेविवेकिनांजाग
रादियुक्तारुदयाकाशेसाच्चिदानन्दमयत्वेनप्राडुर्भवतियइति
परेणनाकंनिहितंगुहायांविभ्रजतेयद्यतयोविशंतीतिश्रुतेः

३३ मायाकल्पितभावविकाराणामसतनिश्चयानन्तरमात्म
 तत्वंकीदृशंनिश्चेयामित्याह ॥ ३३तम् ॥ आद्यंतप्रपंचाना
 रोपितवस्तुतत्त्वमिति अशरीरंवावसेतंनप्रियाप्रियेस्त्वशत
 इतिनिर्मलंनिष्क्रियंशान्नामितिद्वयात् ३४ अत्ररहस्यार्थद
 र्शकैरेतेः प्रशस्तविशेषणौस्तदस्थलतत्त्वज्ञापकैर्निर्णीयमा
 नंयद्वस्तुतत्वंतस्यसूत्रयल्लक्षणोदर्शयति ॥ परंब्रह्मसूत्रम् ॥
 निविलवेद्यपारंगमतत्परकनित्यमुद्वड्भक्तसभावसक
 लब्रह्मक्रोडीकारिचिन्मात्रसूत्रपयत्परंब्रह्मसर्वात्माविद्यया
 यतनंमहत् सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरेनित्यंतत्वमेवतमेवतदितिक्लृतेः
 ३५ तर्हि किंनभातिक्वचान्वेषयामीतिचेतत्राह ॥ सर्वगत ॥
 सम +

ब्रा. जलपत्रपत्रवत्सकलविकारनिस्सृतचिन्मात्रतया निर्विकार
 दि. सभावत्वमपितदनुवृत्त्यापियेदृशमात्मानुमनुभवयेत्यर्थः
 ११ आकाशवत्सर्वगतश्चानित्यइति श्रुतेः ३६ तस्मान्नकस्यचि
 दपक्रवीयश्चात्मा सर्वेषामहमित्यनुसन्धाननिर्देशादादित्य
 वन्निजचिकिरोः सप्रकटस्तं निजबुद्ध्याहमिति विषयीकर्तुं
 मशक्तो मोहाद्बुद्धिबुद्धिवादित्यभिप्रायं सूचनयानुवदति ॥
 सर्वशक्ते ॥ निखिलजगत्सर्जनादिषु यदेतर्गतं सर्वप्रमा
 तृजातं तस्य वास्तान्तरकरणचक्रतद्विषयीभूतपदार्थचक्र
 निर्वाहश्चाशक्तो यस्य तस्य सत्त्वो धनं शक्त्योऽस्य जगत्स
 र्वशक्तिमांस्तमहेत्यरइति श्रुतेः परास्यशक्तिर्विविधैव च य

तेऽतिश्रुतेः कार्यानुकूलकारणनिष्ठसामर्थ्यशक्तिः यथा
 कुलालस्य चटादिनिर्माणशक्तिः ३० ननु चटादिनिर्माण
 शक्तीनां कुलालादेरिव निजनिजकारणात्सत्तास्मृतेऽस्यातो
 किं ब्रह्मणो न्याशं क्यतेषां कारणानामपि न स्वतः सत्ता मायीय
 तयोदयस्वभावादीनत्वादित्यत आह ॥ सर्वेश्वर ॥ सर्वा
 सांसमष्टिव्यष्टिकर्तृकरणाशक्तीनामीतानामात्रेण सत्तास्मृ
 रत्तानियामक यदि स्वस्वकारणेभ्योजडत्वाच्च शक्तीनां स्मरणं
 तर्हि मायीयत्वाभावो न नित्यत्वापत्तावाविर्भावतिरोभावाभा
 वादिज्ञानेकप्रमात्तशक्तीनां च परस्परयोजनाभावाद्विषयं
 द्वियसंयोगासंयोगजन्यजागरादयो वस्थानस्य रेयुस्तच्चानि

हे तस्मादेकस्यात्परमार्थतत्वात्मायाकस्मितसर्वप्रमात्रादि
 शक्तीनामुदयविनाशोभवेतामितिभावः यः सर्वज्ञः स सर्व
 विद्यस्पृष्टानमयंतपइतिश्रुतेः इन्द्रोमायाभिः पुरुषपर्य
 तइतिश्रुतेः ३८ नन्वीदृशमपिवोधनंममरूढिनमाति
 तत्रकिंकरोमीत्यत्राह ॥ सर्वेन्द्रियशान्धिभेदनं कुरु कुरु ॥
 सर्वप्रमात्समस्तवास्यान्तरकरणवर्गेष्वन्योन्याध्यस्ततया
 विच्छाया मेलनरूपोहं जानामि पश्यामीत्यादिवन्धनरूपोहं
 कारस्तस्य तेभ्य उभयेभ्यो मिथ्या तन्निश्चयेनावशिष्टस्यात्म
 नश्च सत्यतत्प्रतीत्या विदारणं विधेहि चेत्तवेदृशस्य बोधस्या
 वाप्ताविच्छास्यादितिभावः न पुण्यपाये मम नास्ति नाशो न

जन्मदेहेन्द्रियवृद्धिरस्ति एवंविदित्वापरमात्मरूपं गृहाशये
 निष्कलमादितीयमिति श्रुतेः पौनरुक्त्यं न दोषोऽत्र शङ्केनार्थे
 न वा भवेदिति ३५ ननु तद्भासादिदोर्गंधविमर्शनात्
 एतत्तददर्शनाच्च समुदितज्ञानितेन विनश्यदेव आद्युपा
 धुनीर्णाचिद्भासा समस्तप्रकृतरीयं स्वरूपं समस्तोपाधि
 निराकरणपूर्वकस्वात्माभिन्नतया परामर्शप्रवृत्तस्य स्व
 त्रुणा आर्षः विमर्शनं तद्विधिमोक्षलभन एव क्रमदीर्घ
 मिति श्रुत्या निरूपितस्य ज्ञेयातीतस्यात्मनो बुद्धुमाहृतं
 कथमुच्यते यथा सूर्यस्य जलपात्रे प्रतिबिम्बतया स्फुटं भा
 सनं तथा बुद्धौ प्रतिबिम्बतया स्फुटमात्मनः स्फुरणं तत्र

तिः मनसैवेदमात्रं पक्षोऽप्यस्य वेत्तसावेदितव्य इति न
 चास्मिन्नु निदयो बुद्धिग्राह्यतमात्मनः प्रतीयत इति वाच्यं
 अत्राप्यमनसा सह नमतेर्मन्त्रांमन्वीयाः न विज्ञातेर्विज्ञाता
 रेविज्ञानीयाः यन्मनसानमनुत इत्यादिश्रुतिविरोधदर्शना
 तस्तर्हि श्रुतिद्वयस्य परस्परविरोधार्थ इति चेच्छृणु मनसैवे
 दमात्रमित्यादेर्हतिव्याप्यत्वं विवक्षितं अमेयमित्यादिश्रु
 त्याफलव्यापित्वं निविध्यते फलव्याप्यात्वं तफलेन तद्वतचि
 दाभासेन भाव्यत्वं श्रुतिद्वयविरोधो न तथा तदुक्तं भारतीती
 र्थैः स्वप्रकाशोपि साक्ष्येऽप्यधीहत्याभास्यतेत्यवत् फलव्या
 पित्वमेवास्याशास्त्रकृद्भिर्निवारितमिति ४० योगदृष्ट्या

यबोधनं करोत्याह ॥ ब्रह्मद्वारं सर ॥ मृत्तादिषट्चक्रपरा
 मर्शोद्घाटितसूक्ष्मनाड्यन्तरप्रावेशितप्राणपानकवलनोदि
 तज्योतिर्मयोदानवाक्रिस्रोषितसर्वापरमलहयदर्शितकर
 व्यास्थितमहामन्त्रैर्चर्वणाडुम्भीलितप्रबोधचक्षुषासाक्षात्कृ
 तं ब्रह्मचेतन्यरूपं मोक्षद्वारं हेयोपादेयशून्यतया गच्छजानी
 हीत्यर्थः अडाभक्तिध्यानयोगादवेहीति श्रुतेः ४१ हेयता
 माह ॥ कुमांगं जहि ॥ कृत्स्नितदेहादिप्रमादतायोरु
 त्रिमाभिमानरूपो सरणिं विमर्शाधिगतचित्रनिरोधात्वंड
 य तदा स्वतत्त्वबोधसरणिमधिगमय पतयोर्द्वयोऽन्योन्य
 विरोधादिति भावः तत्र श्रुतयः अथ योन्यो देवतामुपास्ते

समुत्पत्त्युमात्रोति यश्च नानेव पश्यति यदासेव पश्यति
 उदरमंतरं कुरुते अथ तस्य भयं भवति कास्मिन्नुभयवो विज्ञा
 ते सर्वमिदं विज्ञातमिति अन्यत्र धर्मादस्य त्राधर्मादस्य त्रास्मा
 कृताकृतात् अन्यत्र भूताद्भवाश्च ब्रह्मते ध्रुवानियत्सात्ता
 दपरोक्षाद्ब्रह्मयोशनापि पासे शोकं मोहं जरा मृत्युमत्येती
 ति ४२ ननु किं तत्सर्वोपाधि मूलभूतं यत्परिहारेण सर्वोपा
 धयो नश्येयुरित्याशंक्याह ॥ षाट्कोशकं शरीरं त्यज ॥
 प्राशक्तया यज्ञातं मयेति कालः किंचित्कृतं मयानसर्वक
 र्त्तमलमिति कला नियताकाराणां त्रियतं कार्यमुत्पद्यते
 यथा मृदो चटादिः कर्मणा पितृलोकः उपासना देवलोकः

संविद्देदनस्यफलमाह ॥ उडोसि ॥ सर्वस्यात्मत्वेन हेयोपा
 देयत्वोभावात्परमार्थतो हेतुमत्तरहितस्त्वमसि हि नो यो देभ
 ये भवतीति श्रुतेः किं तर्हि स्फटिकादिव त्रिमूर्तेः इति ता
 किं कामिमनमचेतनत्वमात्मन आयातमिति चेन्न स्वात्मनि
 जानन्न च मत्करणादिति तात्पर्यार्थमाह ॥ उडोसि ॥
 मायी यं जडवेद्यवर्गमाया सहितं सूर्यतमो वदभावमेषं प्र
 तिपादितं तस्माद्भूमिमात्रं त्वमसि विज्ञानमानन्दं ब्रह्मेति
 श्रुतेः ४३ ततः किमत आह ॥ विमलोसि ॥ माया वि
 द्यामलद्वयराहित्याच्चेतन्यमात्रं त्वमसि चिदेकरसो यमात्मे
 ति श्रुतेः अनेन हेयोपादेयश्च न्यत्वमापादितमिति ४४

पक्षे +

नन्वेतदिचाराणां यथा कथं चारणां धोक्तब्रह्मभावमापन्न
 सजीवन्तं स शरीरनिर्वाहाय किं कार्यमित्याशंक्य प्राक्क
 तस्य च ॥ ३ ॥ भूमादिवत्फलं भोक्तव्यमित्यभिप्रायं सूच
 यति ॥ तमस ॥ यथा प्राप्तशरीरकशीतातपादिमा
 नासिकमानावमानादिप्राणिकक्षमिणासादिधर्माद्व्याप्त
 समाधानमनसा सहस्रानन्दं ब्रह्मणो विहात्रविभेति क
 तश्चनेति श्रुतेः ४५ कथं तत्सहनं भवेदित्याशंकाह ॥
 स्वपदमा स्वादय स्वाहा ॥ तत्तं पदार्थैकविरोधिधर्मप
 रिहारेण तदाधारचैतन्यं ब्रह्माकारया शुद्धसत्तया निश्चय
 बुद्ध्या गृह्यमाणं तद्गुणान्तरमात्मनो नवायेषु रित्यर्थः एतदा

अथ एतन्नाम किमस्ति तत्र ह स्वे चैतन्यमात्रं प्रकृतं अस्ति न ह
वनं लयतं तन्मयीभाव इत्यर्थः ब्रह्म सिद्धं हि त्वेति चेन्न
श्रुतेः ॥ पादात्पापैश्च दारिण्यावास्तवेऽप्येव
व्यातर्धमापहं ब्राह्मी विद्यायादिष्वणं कृतम् ॥
इति ब्राह्मी विद्यायादिष्वणं समाप्तम् ॥ ॥ ॥